

ŻYCIE ZAKONNE

Zgromadzenie Sióstr Świętego Józefa,

(popularna: **Józefitki**): <https://www.jozefitki.pl/>

Congregatio Sororum Sancti Joseph (CSSJ):

<https://www.zyciezakonne.pl/informator/zakony-zenskie/jozefitki-423/>

Historia

Zgromadzenie Sióstr św. Józefa powstało we Lwowie 17 lutego 1884 r. z wielkiej duszpasterskiej troski św. ks. Zygmunta Gorazdowskiego. Zasadniczym podłożem na którym kształtowało się duchowe dziedzictwo Zgromadzenia była Reguła Trzeciego Zakonu św. Franciszka z Asyżu. Wpływ ten widoczny był w stylu życia radami ewangelicznymi, kształcie wspólnoty, zwyczajach, praktykach pobożnościowych, ceremoniale, w ascezie zakonnej. W 1922 r. Zgromadzenie zostało agregowane do Zakonu Braci Mniejszych Kapucynów. Realizując charyzmat miłosierdzia, przekazany przez Ojca Założyciela, Zgromadzenie prowadzi przedszkola i zakłady opiekuńczo-wychowawcze, angażuje się w pracę katechetyczną i oświatową. Podejmuje samarytańską posługę wśród chorych, cierpiących i ubogich w szpitalach, w domach opieki społecznej, w stacjach Caritas, na favelach. Ponadto angażuje się w pracę parafialną.

Obecnie Zgromadzenie pracuje w dziewięciu krajach – w Europie (Polska, Ukraina, Niemcy, Francja, Włochy) oraz na terenach misyjnych w Afryce (Kongo-Brazzaville, Republika Demokratyczna Kongo, Kamerun) i Ameryce Południowej (Brazylia). Strukturalnie dzieli się na dwie Prowincje w Polsce: Prowincja Tarnowska, Prowincja Wrocławska oraz na trzy

Delegatury misyjne: Delegatura Afrykańska, Delegatura
Brazylijska, Delegatura Ukraińska.

Założyciel

Święty Ks. Zygmunt Gorazdowski urodził się w Sanoku 1 listopada 1845 r. Od dzieciństwa ciężko chorował na nieuleczalną wówczas gruźlicę płuc. Po ukończeniu gimnazjum w Przemyślu podjął studia prawnicze na Uniwersytecie im. Jana Kazimierza we Lwowie, które przerwał na drugim roku wstępując do lwowskiego Seminarium Duchownego. Po ukończeniu teologii, ze względu na gwałtowne nasilenie się choroby i niebezpieczeństwo utraty życia, odroczone jego święcenia na czas nieokreślony. Dopiero po 2-letnim leczeniu, dnia 25 lipca 1871 r. w Katedrze Lwowskiej, przyjął święcenia prezbiteratu. Od początku swej pracy duszpasterskiej dał się poznać, jako człowiek posiadający wyjątkowy charyzmat miłosierdzia wobec najuboższych i potrzebujących pomocy. Miłosierdzie, które czynił przekraczało zwykłą miarę.

W 1877 roku rozpoczął działalność duszpasterską i dobroczynną we Lwowie. Najdłużej, bo ok. 40 lat pracował w parafii św. Mikołaja. Od 17 lutego 1884 r. był tercjarzem Trzeciego Zakonu św. Franciszka z Asyżu i jako zaangażowany jego członek został upoważniony do przyjmowania profesji zakonnej od braci i sióstr – tercjarzy franciszkańskich, do udzielania absencji i papieskiego błogosławieństwa. W kapłańskiej duchowości i posłudze ks. Zygmunta Gorazdowskiego zauważa się wielkie umiłowanie Eucharystii. Stanowiła ona centralne miejsce jego życia i działania.

Będąc człowiekiem głębokiej modlitwy, kontemplacji Męki Pańskiej i adoracji Jezusa Eucharystycznego, z nadzwyczajną żarliwością podejmował wciąż nowe inicjatywy apostołskie, a niezwykła wrażliwość na ludzkie cierpienie przynaglała go do konkretnych działań. W tym czasie jako wikary, administrator, a potem proboszcz, w wielu szkołach podjął pracę katechetyczną,

angażował się w pracę wydawniczą i redaktorską. Wydał kilka edycji opracowanego przez siebie Katechizmu, katolickie Zasady i przepisy dobrego wychowania dla rodziców i wychowawców, Rady dla młodzieży, artykuły. Założył też Towarzystwo Bonus Pastor wspomagające pracę kapłanów.

Zainicjował i wprost ufundował we Lwowie szereg dzieł chrześcijańskiego miłosierdzia takich jak: Dom pracy dobrowolnej dla żebraków, tanią Kuchnię Ludową, Zakład dla nieuleczalnie chorych i rekonwalescentów, Internat dla ubogich studentów Seminarium Nauczycielskiego, Zakład Dzieciątka Jezus dla samotnych matek i porzuconych niemowląt, katolicką, polsko-niemiecką Szkołę św. Józefa.

Heroiczna miłość do Boga i bliźnich ks. Z. Gorazdowskiego sprawiły, że do prowadzenia powyższych dzieł powołał 17 lutego 1884 r. Zgromadzenie zakonne Sióstr Świętego Józefa. Ks. Z. Gorazdowski zmarł we Lwowie 1 stycznia 1920 r. Sława jego świętości przetrwała w kolejnych pokoleniach. Nazywano go "Księdzem dziadów", lwowskim Apostołem Bożego Miłosierdzia, "Ojcem ubogich", ponieważ promieniował duchowością komunii i całe życie poświęcił dla dobra bliźnich.

Proces beatyfikacyjny ks. Z. Gorazdowskiego rozpoczął się w Archidiecezji Lwowskiej dnia 29 czerwca 1989 r. Dnia 26 czerwca 2001 r. Ojciec Św. Jan Paweł II beatyfikował go we Lwowie podczas swojej pielgrzymki na Ukrainę. Natomiast dnia 23 października 2005 r. na Placu św. Piotra w Rzymie Ojciec Święty Benedykt XVI dokonał jego kanonizacji. Do tego wydarzenia przyczynił się cud uzdrowienia Roksany – mieszkanki Skawiny, uproszony przez wstawiennictwo Błogosławionego (dzisiaj już świętego).

Wypadek samochodowy miał miejsce w Radziszowie 20 lipca 2002 r. w godzinach wieczornych. Dziewiętnastoletnia Roksana była pasażerką Fiata 126p. W wyniku zaistniałej kolizji wypadła z samochodu, który kilkakrotnie dachował i została nim przygnieciona. Mocno poszkodowana, została przewieziona w

stanie ciężkim do szpitala w Krakowie na Oddział Intensywnej Terapii. Już od początku były poważne obawy, czy przeżyje przy tak wielkich obrażeniach.

Zagrożenie życia wynikało z uszkodzenia układu oddechowego, układu kostnego – masywnie złamanych żeber, zaburzenia krążenia i innych zaburzeń pourazowych, w następstwie czego między innymi była sepsa – ogólne zakażenie organizmu. Bezpośrednie zagrożenie życia trwało ok. czterech tygodni. W tym czasie Roksana była nieprzytomna, zaintubowana i podłączona do respiratora. Po czterech tygodniach zwrot był nagły i bardzo znaczący. Chora zaczęła sama oddychać i ciężka sepsa zaczęła się wycofywać. Powrót do zdrowia był tak szybki, że w ciągu dwóch tygodni chora opuściła szpital sama, w pełni sprawna.

Modlitwę o uproszenie łaski powrotu do zdrowia za przyczyną bł. ks. Zygmunta Gorazdowskiego podjęły jej koleżanki z pracy. Między nimi była siostra i kuzynka jednej naszej siostry, które od czasu beatyfikacji dobrze znały postać Błogosławionego. W modlitwę włączyła się również rodzina Roksany, znajomi i inne Siostry poinformowane o tym wypadku. Wydarzenie to jest prawdziwą interwencją Bożą, który wysłuchał wytrwałych modlitw, z ufnością zanoszonych przez wstawiennictwo bł. ks. Z. Gorazdowskiego.

Misje

Referat misyjny

Bóg zapłać tym wszystkim, którzy wspierają nasze dzieło misyjne, podejmując różne inicjatywy i akcje na rzecz pomocy misjom. Dziękując za pomoc materialną, gorąco prosimy wszystkich Przyjaciół misji - zwłaszcza chorych i cierpiących - o dar modlitwy i ofiary, która warunkuje ilość i jakość misyjnego posługiwania siostr w Afryce i Brazylii oraz łaskę nowych i świętych powołań misyjnych.

Dla tych, którzy chcieliby złożyć ofiarę na misje prowadzone przez Siostry ze Zgromadzenia św. Józefa podajemy adres i numer rachunku bankowego:

**Referat Misyjny Sióstr św. Józefa
ul. Moniuszki 8, 31-518 Kraków**

**PKO BP I O/Kraków
Nr r-ku 96 1020 2892 0000 5602 0157 5265
Dar na misje**

"Tak niech świeci wasze światło przed ludźmi, aby widzieli wasze dobre czyny i chwalili Ojca, który jest w niebie"

Delegatura Brazylijska

Mt 5,16

25 lat po

"Misjonarz, przepelniony żywą wiarą i niesłabnącą nadzieją, niech będzie mężem modlitwy; niech płonie duchem mocy i miłości (...) w duchu ofiary niech nosi w sobie konanie Jezusa, aby życie Jezusa objawiło się w tych, do których się go posyła"

(Dekret o działalności misyjnej Kościoła 25)

"Idźcie na cały świat i głoscie ewangelię całemu stworzeniu"
Mk 16,15

Delegatura Afrykańska

"Nie możemy być spokojni, gdy pomyślimy o milionach naszych braci i sióstr, tak jak my odkupionych krwią Chrystusa, którzy żyją nieświadomi Bożej miłości"

RM 86

<https://www.jozefitki.pl/afryka/>

<https://www.jozefitki.pl/brazylia/>

<https://www.jozefitki.pl/misje.html>

